

EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS

PADOME

Briselē, 2017. gada 24. novembrī
(OR. en)

2016/0148 (COD)

PE-CONS 41/17

CONSOM 275
MI 540
COMPET 526
TELECOM 181
JUSTCIV 172
DIGIT 176
IND 179
CODEC 1191

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbild par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2006/2004

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES
REGULA (ES) .../...**

(... gada ...)

**par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbild par tiesību aktu izpildi
patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2006/2004**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru¹,

¹ OV C 34, 2.2.2017., 100. lpp.

¹ Eiropas Parlamenta 2017. gada 14. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2006/2004¹ ir paredzēti saskaņoti noteikumi un procedūras, lai atvieglotu sadarbību starp valstu iestādēm, kas ir atbildīgas par pārrobežu tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā. Regulas (EK) Nr. 2006/2004 21.a pantā ir paredzēta pārskatīšana, lai novērtētu minētās regulas efektivitāti un tās darbības mehānismus. Pēc šādas pārskatīšanas Komisija secināja, ka Regula (EK) Nr. 2006/2004 nav pietiekama, lai efektīvi risinātu izpildes problēmas vienotajā tirgū, tostarp problēmas digitālajā vienotajā tirgū.
- (2) Komisijas 2015. gada 6. maija paziņojumā "Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai" kā viena no minētās stratēģijas prioritātēm tika izvirzīta nepieciešamība uzlabot patērētāju uzticēšanos ar ātrāku, dinamiskāku un konsekventāku patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu izpildi. Komisijas 2015. gada 28. oktobra paziņojumā "Vienotā tirgus pilnīgošana – plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai" tika vēlreiz uzsvērts, ka Savienības patērētāju aizsardzības tiesību aktu izpilde būtu vēl vairāk jāstiprina ar Regulas (EK) Nr. 2006/2004 reformu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā) (OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.).

- (3) Neefektīvā vēršanās pret pārrobežu pārkāpumiem, tostarp pārkāpumiem digitālajā vidē, tirgotājiem dod iespēju izvairīties no tiesību aktu izpildes, pārceļoties kaut kur citur Savienībā. Tas rada arī konkurences kropļojumus likumu pildošiem tirgotājiem, kuri darbojas vai nu valsts mērogā, vai pāri robežām, tiešsaistē vai bezsaistē, un tādējādi nodara tiešu kaitējumu patērētājiem un grauj patērētāju uzticēšanos pārrobežu darījumiem un iekšējam tirgum. Tādēļ ir jāpalielina saskaņošanas līmenis, kas ietvertu efektīvu un iedarbīgu sadarbību izpildes jomā starp kompetentajām publiskajām izpildes iestādēm, lai atklātu, izmeklētu un liktu izbeigt vai aizliegtu pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula.
- (4) Ar Regulu (EK) Nr. 2006/2004 visā Savienībā tika izveidots kompetento publisko izpildes iestāžu tīkls. Ir nepieciešama efektīva koordinācija starp dažādām minētajā tīklā iesaistītajām kompetentajām iestādēm, kā arī efektīva koordinācija starp citām publiskajām iestādēm dalībvalstu līmenī. Koordinēšanas loma kā vienotam sadarbības birojam katrā dalībvalstī būtu jāuztic publiskai iestādei. Minētajai iestādei vajadzētu būt pietiekamām pilnvarām un resursiem, kas vajadzīgi, lai pildītu šo svarīgo lomu. Ievērojot šo regulu, katra dalībvalsts tiek mudināta norīkot vienu no kompetentajām iestādēm par vienoto sadarbības biroju.

- (5) Patērētāji būtu arī jāaizsargā pret pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula un kuri jau ir izbeigti, bet kuru kaitīgā ietekme varētu turpināties. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt nepieciešamajām minimālajām pilnvarām izmeklēt šādus pārkāpumus un likt tos izbeigt vai aizliegt nākotnē, lai nepieļautu, ka tie atkārtojas, un līdz ar to nodrošinātu augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni.
- (6) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt minimālajam izmeklēšanas un izpildes pilnvaru kopumam, lai piemērotu šo regulu, ātrāk un efektīvāk savstarpēji sadarbotos un atturētu tirgotājus no tādu pārkāpumu izdarīšanas, uz kuriem attiecas šī regula. Minētajām pilnvarām vajadzētu būt pietiekamām, lai efektīvi risinātu izpildes problēmas elektroniskajā tirdzniecībā un digitālajā vidē un novērstu to, ka tirgotāji, kas neievēro noteikumus, izmanto robus izpildes sistēmā, pārceļoties uz dalībvalstīm, kuru kompetento iestāžu rīcībā nav līdzekļu, ar ko apturēt nelikumīgu praksi. Minētajām pilnvarām būtu jāļauj dalībvalstīm nodrošināt to, ka kompetento iestāžu starpā var likumīgi apmainīties ar vajadzīgo informāciju un pierādījumiem, lai visās dalībvalstīs panāktu vienādu efektīvas izpildes līmeni.

- (7) Katrai dalībvalstij būtu jānodrošina, ka visām kompetentajām iestādēm tās jurisdikcijā ir visas minimālās pilnvaras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu šīs regulas pienācīgu piemērošanu. Tomēr dalībvalstīm būtu jāspēj nolemt nepiešķirt visas pilnvaras katrai kompetentajai iestādei ar noteikumu, ka katru no minētajām pilnvarām var efektīvi un pēc vajadzības izlietot saistībā ar jebkuru pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula. Dalībvalstīm būtu arī jāspēj saskaņā ar šo regulu nolemt dažus uzdevumus uzticēt norīkotām struktūrām vai piešķirt kompetentām iestādēm pilnvaras apspriesties ar patērētāju organizācijām, tirgotāju apvienībām, norīkotajām struktūrām vai citām attiecīgām personām par to saistību efektivitāti, ko kāds tirgotājs ierosinājis, lai izbeigtu pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula. Tomēr dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākamam norīkotās struktūras iesaistīt šīs regulas piemērošanā vai paredzēt apspriešanās ar patērētāju organizācijām, tirgotāju apvienībām, norīkotajām struktūrām vai citām attiecīgajām personām par to saistību efektivitāti, kuras ierosinātas, lai izbeigtu pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula.

- (8) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj pēc savas iniciatīvas sākt izmeklēšanu vai procedūras, ja tām par pārkāpumiem, uz ko attiecas šī regula, ir kļuvis zināms kādā citā veidā, nevis no patērētāju sūdzībām.
- (9) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt piekļuvei visiem attiecīgajiem dokumentiem, datiem un informācijai, kas attiecas uz izmeklēšanas vai saskaņotu izmeklēšanu patēriņa tirgos ("kontrolreidi") priekšmetu, lai noteiktu, vai ir noticis vai notiek to Savienības tiesību aktu pārkāpums, kuri aizsargā patērētāju intereses, un jo īpaši – lai noteiktu atbildīgo tirgotāju, neatkarīgi no tā, kura rīcībā ir attiecīgie dokumenti, dati vai informācija, un neatkarīgi no to veida vai formāta, datu nesēja vai vietas, kurā tos glabā. Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj tieši pieprasīt, lai digitālajā vērtības ķēdē iesaistītās trešās personas sniegtu jebkādus attiecīgus pierādījumus, datus un informāciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/31/EK¹ un saskaņā ar tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.
- (10) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj prasīt jebkāda attiecīgā informācija no jebkuras publiskās iestādes, struktūras vai aģentūras savā dalībvalstī vai no jebkuras fiziskas personas vai juridiskas personas, tostarp, piemēram, no maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, interneta pakalpojumu sniedzējiem, telekomunikāciju operatoriem, domēnu reģistriem un reģistrētājiem un mitināšanas pakalpojumu sniedzējiem, lai konstatētu, vai ir noticis vai notiek pārkāpums, uz ko attiecas šī regula.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

- (11) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj veikt nepieciešamās pārbaudes uz vietas, un tām vajadzētu būt pilnvarām iekļūt jebkurās telpās, teritorijās vai transportlīdzekļos, ko tirgotājs, par kuru notiek pārbaude, izmanto mērķiem, kas saistīti ar tā komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju.
- (12) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj prasīt jebkuram tāda tirgotāja, par kuru notiek pārbaude, pārstāvim vai darbiniekam sniegt paskaidrojumus par faktiem, informāciju, datiem vai dokumentiem attiecībā uz pārbaudes priekšmetu un būtu jāspēj fiksēt minētā pārstāvja vai darbinieka sniegtās atbildes.
- (13) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj pārbaudīt, vai tiek ievēroti tie Savienības tiesību akti, kuri aizsargā patērētāju intereses, un iegūt pierādījumus par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, tostarp par pārkāpumiem, kas notiek preču vai pakalpojumu iegādes laikā vai pēc tās. Kompetentajām iestādēm tāpēc vajadzētu būt pilnvarām iegādāties preces vai pakalpojumus kā testa iegādes, ja vajadzīgs, izmantojot citu identitāti, lai konstatētu pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula, piemēram, atteikumus ļaut izlietot patērētāja atteikuma tiesības distances līgumu gadījumā, un iegūt pierādījumus. Minētajām pilnvarām būtu jāietver arī pilnvaras pārbaudīt, novērot, pētīt, izjaukt vai testēt produktu vai pakalpojumu, ko kompetentā iestāde iegādājusies minētajos nolūkos. Pilnvaras iegādāties preces vai pakalpojumus kā testa iegādes varētu ietvert kompetento iestāžu pilnvaras nodrošināt jebkāda veiktā maksājuma atmaksu, ja šāda atmaksa nebūtu nesamērīga un arī citādā ziņā atbilstu Savienības un valstu tiesību aktiem.

- (14) Kompetentajām iestādēm būtu jāspēj ātri un efektīvi izbeigt pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula, jo īpaši digitālajā vidē un jo īpaši tad, ja tirgotājs, kas pārdod preces vai pakalpojumus, slēpj savu identitāti vai pārceļas kaut kur citur Savienībā vai uz trešo valsti, lai izvairītos no izpildes. Gadījumos, kad pastāv risks, ka var notikt nopietns kaitējums patērētāju kolektīvajām interesēm, kompetentajām iestādēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu jāspēj pieņemt pagaidu pasākumus, tostarp izņemt saturu no tiešsaistes saskarnei vai likt nepārprotami rādīt brīdinājumu patērētājiem, kad tie piekļūst tiešsaistes saskarnei. Pagaidu pasākumiem nebūtu jāpārsniedz tas, kas nepieciešams to mērķa sasniegšanai. Turklāt kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarām likt nepārprotami rādīt brīdinājumu patērētājiem, kad tie piekļūst tiešsaistes saskarnei, vai likt izņemt vai mainīt digitālo saturu, ja nav citu efektīvu līdzekļu, ar ko apturēt nelikumīgu praksi. Šādiem pasākumiem nebūtu jāpārsniedz tas, kas nepieciešams, lai sasniegtu mērķi izbeigt vai aizliegt pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula.
- (15) Īstenojot šīs regulas mērķi, taču vienlaikus uzsverot, cik svarīga ir tirgotāju gatavība rīkoties saskaņā ar tiem Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, un novērst to savu pārkāpumu sekas, uz kuriem attiecas šī regula, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai ar tirgotājiem vienoties par saistībām, kurās iekļauti soļi un pasākumi, kas tirgotājam jāveic attiecībā uz pārkāpumu un jo īpaši pārkāpuma izbeigšanu.

- (16) Sodi par patērētāju tiesību aktu pārkāpumiem ir izpildes sistēmas svarīga daļa, jo tie ietekmē to, kādā mērā publiski tiesiskā izpilde darbojas kā atturošs pasākums. Tā kā valstu sodu režīmi ne vienmēr ļauj ņemt vērā pārkāpuma pārrobežu dimensiju, kompetentajām iestādēm kā daļai no to minimālajām pilnvarām vajadzētu būt tiesībām piemērot sodus par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula. Nebūtu jāprasa, lai dalībvalstis izveido jaunu sodu režīmu par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula. Tā vietā tām būtu jāprasa, lai kompetentās iestādes piemēro režīmu, kas piemērojams par to pašu vietējo pārkāpumu, iespēju robežās ņemot vērā attiecīgā pārkāpuma faktisko apmēru un mērogu. Ievērojot secinājumus, kas pausti Komisijas ziņojumā par patērētāju aizsardzības un tirgvedības tiesību aktu atbilstības pārbaudi, varētu uzskatīt, ka ir nepieciešams pastiprināt sodu līmeni par Savienības patērētāju aizsardzības tiesību aktu pārkāpumiem.

- (17) Patērētājiem vajadzētu būt tiesībām uz to, ka tiek novērsts kaitējums, ko radījuši pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula. Atkarībā no gadījuma kompetento iestāžu pilnvarām no tirgotāja, pēc tirgotāja iniciatīvas, saņemt papildu korektīvas saistības par labu patērētājiem, kurus skāris iespējamais pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, vai attiecīgā gadījumā tiekties no tirgotāja panākt saistības piedāvāt adekvātus korektīvus līdzekļus patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums, būtu jāpalīdz novērst uz patērētājiem atstāto negatīvo ietekmi, ko radījis pārrobežu pārkāpums. Minētie korektīvie līdzekļi saskaņā ar Savienības tiesību aktu prasībām atkarībā no gadījuma varētu cita starpā ietvert remontu, aizstāšanu, cenas samazināšanu, līguma izbeigšanu vai par precēm vai pakalpojumiem samaksātās cenas atmaksāšanu, lai mazinātu negatīvās sekas, ko skartajam patērētājam radījis pārkāpums, uz kuru attiecas šī regula. Tam nevajadzētu skart patērētāja tiesības meklēt tiesību aizsardzību ar piemērotiem līdzekļiem. Attiecīgā gadījumā kompetentajām iestādēm būtu ar piemērotiem līdzekļiem jāinformē patērētāji, kuri apgalvo, ka viņiem tāda pārkāpuma rezultātā, uz ko attiecas šī regula, ir nodarīts kaitējums, par to, kā panākt kompensāciju, kas paredzēta valstu tiesību aktos.
- (18) Piemērojot šo regulu, pilnvaru īstenošanai un izmantošanai vajadzētu būt samērīgai un adekvātai atkarībā no pārkāpuma pret tiem Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, proti, atkarībā no tā rakstura un kopējā faktiskā vai potenciālā kaitējuma. Kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā visi lietas fakti un apstākļi un būtu jāizvēlas vispiemērotākie pasākumi, kas ir būtiski, lai novērstu pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula. Minētajiem pasākumiem vajadzētu būt samērīgiem, efektīviem un atturošiem.

- (19) Piemērojot šo regulu, pilnvaru īstenošanai un izmantošanai vajadzētu atbilst arī citiem Savienības un valstu tiesību aktiem, tostarp piemērojamajām procesuālajām garantijām un pamattiesību principiem. Dalībvalstīm joprojām vajadzētu spēt saskaņā ar Savienības tiesību aktiem valsts tiesību aktos brīvi noteikt nosacījumus un ierobežojumus pilnvaru īstenošanai. Ja, piemēram, saskaņā ar valsts tiesību aktiem no attiecīgās dalībvalsts tiesu iestādes ir nepieciešama iepriekšēja atļauja iekļūt fizisku personu un juridisku personu telpās, pilnvaras iekļūt šādās telpās būtu jāizmanto tikai pēc tam, kad ir saņemta šāda iepriekšēja atļauja.
- (20) Dalībvalstīm būtu jāspēj izvēlēties, vai kompetentās iestādes minētās pilnvaras īsteno tieši, atbilstoši savai kompetencei, ar citu kompetento iestāžu vai citu publisko iestāžu palīdzību, dodot rīkojumu norīkotajām struktūrām vai vēršoties kompetentajās tiesās. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka minētās pilnvaras tiek īstenotas efektīvi un savlaicīgi.
- (21) Atbildot uz lūgumiem, kas iesniegti, izmantojot savstarpējās palīdzības mehānismu, kompetentajām iestādēm attiecīgos gadījumos būtu jāizmanto arī citas pilnvaras vai pasākumi, kas tām paredzēti valsts līmenī, tostarp pilnvaras ierosināt kriminālvajāšanu vai nodot lietu kriminālvajāšanai. Ir ļoti svarīgi, lai tiesām un citām iestādēm, jo īpaši tām, kas iesaistītas kriminālvajāšanā, būtu līdzekļi un pilnvaras, kas vajadzīgi, lai efektīvi un savlaicīgi sadarbotos ar kompetentajām iestādēm.

- (22) Būtu jāuzlabo savstarpējās palīdzības mehānisma efektivitāte un iedarbīgums. Pieprasītā informācija būtu jāsniedz šajā regulā izklāstītajos termiņos, un savlaicīgi būtu jāpieņem vajadzīgie izmeklēšanas un izpildes pasākumi. Kompetentajām iestādēm uz informācijas un izpildes lūgumiem būtu jāatbild noteiktos laikposmos, ja vien nav citas vienošanās. Kompetentās iestādes pienākumiem savstarpējās palīdzības mehānismā būtu jāpaliek neskartiem, ja vien nav sagaidāms, ka izpildes darbības un administratīvie lēmumi, kas valsts līmenī pieņemti ārpus savstarpējās palīdzības mehānisma, nodrošinātu ātru un efektīvu Savienībā izdarīta pārkāpuma izbeigšanu vai aizliegšanu. Ar administratīviem lēmumiem minētajā sakarā būtu jāsaprot lēmumi, uz kuru pamata tiek veikti pasākumi, lai izbeigtu vai aizliegtu Savienībā izdarītu pārkāpumu. Minētajos izņēmuma gadījumos kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām atteikties izpildīt lūgumu veikt izpildes pasākumus, kas iesniegts savstarpējās palīdzības mehānisma ietvaros.
- (23) Komisijai vajadzētu spēt labāk koordinēt un uzraudzīt savstarpējās palīdzības mehānisma darbību, izdot norādījumus, paust ieteikumus un problēmu gadījumā sniegt atzinumus dalībvalstīm. Komisijai arī būtu jāspēj efektīvāk un ātrāk palīdzēt kompetentajām iestādēm izšķirt strīdus par interpretāciju attiecībā uz to pienākumiem, kas izriet no savstarpējās palīdzības mehānisma.

- (24) Šai regulai būtu jāparedz saskaņoti noteikumi, kuros izklāstīta procedūra tam, kā koordinēt izmeklēšanas un izpildes pasākumus attiecībā uz plaši izplatītiem pārkāpumiem un Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem. Koordinētai rīcībai pret plaši izplatītiem pārkāpumiem un Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes spēj izvēlēties vispiemērotākos un visefektīvākos rīkus minēto pārkāpumu izbeigšanai un attiecīgā gadījumā no atbildīgajiem tirgotājiem saņemt vai tiekties panākt korektīvas saistības par labu patērētājiem.
- (25) Attiecīgajām kompetentajām iestādēm ar koordinētu rīcību būtu jākoordinē savi izmeklēšanas un izpildes pasākumi, lai efektīvi novērstu plaši izplatītu pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu un panāktu, ka tas tiek izbeigts vai aizliegts. Šajā nolūkā kompetentajām iestādēm būtu jāapmainās ar visiem vajadzīgajiem pierādījumiem un informāciju, un būtu jāsniedz nepieciešamā palīdzība. Kompetentajām iestādēm, uz ko attiecas plaši izplatīts pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums, būtu koordinēti jāpieņem nepieciešamie izpildes pasākumi, lai panāktu, ka minētais pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts.

- (26) Katras kompetentās iestādes iesaistei koordinētā rīcībā un jo īpaši izmeklēšanas un izpildes pasākumiem, kuri kompetentajai iestādei ir jāveic, vajadzētu būt pietiekamiem, lai efektīvi vērstos pret plaši izplatītu pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu. Kompetentajām iestādēm, uz ko attiecas minētais pārkāpums, vajadzētu būt pienākamam veikt tikai tos izmeklēšanas un izpildes pasākumus, kas nepieciešami, lai iegūtu visus vajadzīgos pierādījumus un informāciju attiecībā uz plaši izplatītu pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu un lai panāktu, ka pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts. Tomēr tas, ka kompetentajai iestādei, uz ko attiecas minētais pārkāpums, trūkst pieejamu līdzekļu, nebūtu jāuzskata par attaisnojumu tam, lai nepiedalītos koordinētā rīcībā.
- (27) Kompetentajām iestādēm, uz ko attiecas plaši izplatīts pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums un kas piedalās koordinētā rīcībā, būtu jāspēj veikt valsts izmeklēšanas un izpildes darbības saistībā ar to pašu pārkāpumu un pret to pašu tirgotāju. Tomēr tajā pašā laikā kompetentās iestādes pienākamam ar koordinētu rīcību koordinēt savas izmeklēšanas un izpildes darbības ar citām kompetentajām iestādēm, uz ko attiecas minētais pārkāpums, būtu jāpaliek neskartam, ja vien nav sagaidāms, ka izpildes darbības un administratīvie lēmumi, kas valsts līmenī pieņemti ārpus savstarpējās palīdzības mehānisma, nodrošinātu ātru un efektīvu plaši izplatīta pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatīta pārkāpuma izbeigšanu vai aizliegšanu. Ar administratīviem lēmumiem šajā sakarā būtu jāsaprot lēmumi, uz kuru pamata tiek veikti pasākumi, lai izbeigtu vai aizliegtu pārkāpumu. Minētajos izņēmuma gadījumos kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesībām atteikties piedalīties koordinētajā rīcībā.

- (28) Ja pastāv pamatotas aizdomas par plaši izplatītu pārkāpumu, kompetentajām iestādēm, uz kurām attiecas minētais pārkāpums, vienojoties būtu jāuzsāk koordinēta rīcība. Lai noteiktu, uz kurām kompetentajām iestādēm attiecas plaši izplatīts pārkāpums, būtu jāapsver visi attiecīgie minētā pārkāpuma aspekti un jo īpaši tirgotāja uzņēmējdarbības vieta vai dzīvesvieta, tirgotāja aktīvu atrašanās vieta, to patērētāju atrašanās vieta, kuriem ar iespējamo pārkāpumu ir nodarīts kaitējums, un tirgotāja tirdzniecības vietu, proti, veikalu un tīmekļa vietņu, atrašanās vieta.

- (29) Komisijai būtu ciešāk jāsadarbojas ar dalībvalstīm, lai novērstu to, ka notiek plaša mēroga pārkāpumi. Komisijai tādēļ būtu jāziņo kompetentajām iestādēm, ja tai ir aizdomas par jebkādiem pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula. Ja, piemēram, uzraugot kompetento iestāžu izdotos brīdinājumus, Komisijai ir pamatotas aizdomas, ka ir noticis Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums, tai ar to kompetento iestāžu un vienoto sadarbības biroju starpniecību, uz kuriem attiecas minētais iespējamais pārkāpums, par to būtu jāpaziņo dalībvalstīm, norādot pamatojumu, kas attaisno iespējamu koordinēto rīcību. Attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāveic atbilstoša izmeklēšana, pamatojoties uz pieejamo informāciju vai informāciju, kam tās viegli var piekļūt. Tām savas izmeklēšanas rezultāti būtu jāpaziņo pārējām kompetentajām iestādēm, vienotajiem sadarbības birojiem, uz ko attiecas minētais pārkāpums, un Komisijai. Ja attiecīgās kompetentās iestādes secina, ka šāda izmeklēšana atklāj, ka, iespējams, notiek pārkāpums, tām būtu jāuzsāk koordinētā rīcība, veicot šajā regulā izklāstītos pasākumus. Koordinētā rīcība, ar ko vēršas pret Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu, vienmēr būtu jākoordinē Komisijai. Ja ir acīmredzams, ka uz dalībvalsti attiecas minētais pārkāpums, tai būtu jāpiedalās koordinētā rīcībā, lai palīdzētu vākt visus vajadzīgos pierādījumus un informāciju attiecībā uz pārkāpumu un panāktu, ka tas tiek izbeigts vai aizliegts. Attiecībā uz izpildes pasākumiem šīs regulas piemērošanai nebūtu jāietekmē kriminālprocess un tiesvedība dalībvalstīs. Būtu jāievēro *ne bis in idem* princips. Tomēr, ja viens un tas pats tirgotājs atkārtoti to pašu darbību vai bezdarbību, kas bija pārkāpums, uz kuru attiecas šī regula, un kam jau tika piemērota izpildes procedūra, kuras rezultātā minētais pārkāpums tika izbeigts vai aizliegts, tas būtu jāuzskata par jaunu pārkāpumu un kompetentajām iestādēm būtu pret to jāvēršas.

- (30) Attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāveic nepieciešamie izmeklēšanas pasākumi, lai noteiktu plaši izplatīta pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatīta pārkāpuma detaļas un jo īpaši tirgotāja identitāti, tirgotāja veiktās darbības vai bezdarbību un pārkāpuma ietekmi. Balstoties uz izmeklēšanas rezultātiem, kompetentajām iestādēm būtu jāveic izpildes pasākumi. Plaši izplatīta pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatīta pārkāpuma izmeklēšanas un novērtējuma rezultāti attiecīgā gadījumā būtu jāizklāsta kopējā nostājā, par kuru savstarpēji vienojušās koordinētajā rīcībā iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes, un tā būtu jānosūta par minēto pārkāpumu atbildīgajiem tirgotājiem. Kopējai nostājai nevajadzētu būt kompetento iestāžu saistošam lēmumam. Tomēr tai būtu jānodod adresātam iespēja izteikties par kopējā nostājā ietvertajiem jautājumiem.
- (31) Saistībā ar plaši izplatītiem pārkāpumiem vai Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem būtu jāievēro tirgotāju tiesības uz aizstāvību. Tas jo īpaši nozīmē, ka tirgotājam tiek dotas tiesības tikt uzklautam un procedūras laikā izmantot to oficiālo valodu vai vienu no oficiālajām valodām, ko oficiāliem nolūkiem izmanto dalībvalstī, kurā tirgotājs veic uzņēmējdarbību vai dzīvo. Ir būtiski arī nodrošināt to Savienības tiesību aktu ievērošanu, kuri attiecas uz neizpaustas zinātības un darījumdarbības informācijas aizsardzību.

- (32) Attiecīgajām kompetentajām iestādēm savā jurisdikcijā būtu jāveic nepieciešamie izmeklēšanas un izpildes pasākumi. Tomēr plaši izplatītu pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu ietekme neaptver tikai vienu dalībvalsti. Tādēļ, lai vērstos pret minētajiem pārkāpumiem un panāktu, ka tie tiek izbeigti vai aizliegti, ir nepieciešama kompetento iestāžu sadarbība.
- (33) Tādu pārkāpumu efektīva atklāšana, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jāatbalsta ar informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un Komisiju, šajā nolūkā izdodot brīdinājumus, ja pastāv pamatotas aizdomas par šādiem pārkāpumiem. Komisijai būtu jākoordinē informācijas apmaiņas norise.
- (34) Patērētāju organizācijām ir būtiska loma patērētāju informēšanā par viņu tiesībām un viņu izglītošanā un viņu interešu aizsardzībā, tostarp strīdu izšķiršanā. Patērētāji būtu jāmudina sadarboties ar kompetentajām iestādēm, lai stiprinātu šīs regulas piemērošanu.
- (35) Patērētāju organizācijām un attiecīgā gadījumā tirgotāju apvienībām būtu jāļauj paziņot kompetentajām iestādēm par iespējamiem pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un dalīties ar tām informācijā, kas vajadzīga, lai atklātu, izmeklētu un izbeigtu pārkāpumus, sniegt savu atzinumu par pārkāpumu izmeklēšanu vai pārkāpumiem un paziņot kompetentajām iestādēm par to Savienības tiesību aktu ļaunprātīgu izmantošanu, kuri aizsargā patērētāju intereses.

- (36) Lai nodrošinātu pareizu šīs regulas īstenošanu, dalībvalstīm būtu norīkotajām struktūrām, Eiropas patērētāju centriem, patērētāju organizācijām un apvienībām un attiecīgā gadījumā tirgotāju apvienībām, kam ir vajadzīgās speciālās zināšanas, jāpiešķir pilnvaras izdot ārējus brīdinājumus attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par iespējamām pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un sniegt tām pieejamo nepieciešamo informāciju. Dalībvalstīm varētu būt atbilstoši iemesli tam, lai šādiem subjektiem nepiešķirtu pilnvaras veikt minētās darbības. Ja kāda dalībvalsts šajā sakarā nolēmj neatļaut kādam no minētajiem subjektiem izdot ārējus brīdinājumus, tai būtu jāsniedz paskaidrojums, pamatojot šādas rīcības iemeslus.
- (37) Kontrolreidi ir vēl viens izpildes koordinēšanas veids, kura efektivitāte to Savienības tiesību aktu pārkāpumu novēršanā, kuri aizsargā patērētāju intereses, ir pierādīta un kurš nākotnē būtu jā saglabā un jāstiprina gan tiešsaistes, gan bezsaistes sektoros. Kontrolreidi būtu jāveic jo īpaši tad, ja tirgus tendences, patērētāju sūdzības vai citas pazīmes liecina, ka ir notikuši vai notiek to Savienības tiesību aktu pārkāpumi, kuri aizsargā patērētāju intereses.
- (38) Dati par patērētāju sūdzībām varētu palīdzēt Savienības un valstu līmeņa politikas veidotājiem novērtēt patērētāju tirgu darbību un atklāt pārkāpumus. Būtu jāveicina apmaiņa ar šādiem datiem Savienības līmenī.

- (39) Ciktāl tas vajadzīgs, lai veicinātu šīs regulas mērķa sasniegšanu, ir būtiski, lai dalībvalstis informētu cita citu un Komisiju par savām darbībām saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību, tostarp par to sniegto atbalstu patērētāju pārstāvju darbībām, to sniegto atbalstu tādu struktūru darbībām, kuras atbild par patērētāju strīdu ārpustiesas izšķiršanu, un to sniegto atbalstu patērētāju piekļuvei tiesu sistēmai. Dalībvalstīm sadarbībā ar Komisiju būtu jāspēj veikt kopīgas darbības saistībā ar patērētāju politikas informācijas apmaiņu minētajās jomās.
- (40) Pastāvošās izpildes grūtības sniedzas aiz Savienības robežām, un Savienības patērētāju intereses ir jāaizsargā pret negodīgiem tirgotājiem, kas atrodas trešās valstīs. Tādēļ būtu jāvienojas par starptautiskiem nolīgumiem ar trešām valstīm attiecībā uz savstarpējo palīdzību to Savienības tiesību aktu izpildē, kuri aizsargā patērētāju intereses. Minētajos starptautiskajos nolīgumos būtu jāiekļauj šīs regulas priekšmets, un sarunas par tiem būtu jāved Savienības līmenī, lai nodrošinātu Savienības patērētāju optimālu aizsardzību un raitu sadarbību ar trešām valstīm.
- (41) Uz informāciju, ar ko apmainās kompetentās iestādes, būtu jāattiecinā stingri konfidencialitātes un dienesta noslēpuma un komercnoslēpuma noteikumi, lai nodrošinātu, ka netiek traucēta izmeklēšana vai ka nepamatoti netiek nodarīts kaitējums tirgotāju reputācijai. Nolemt šādu informāciju izpaust kompetentajām iestādēm vajadzētu tikai tad, ja tas ir atbilstīgi un nepieciešami, saskaņā ar samērīguma principu, ņemot vērā sabiedrības intereses, piemēram, sabiedrības drošību, patērētāju tiesību aizsardzību, sabiedrības veselību, vides aizsardzību vai pareizu kriminālizmeklēšanas norisi, un izskatot katru gadījumu atsevišķi.

- (42) Lai nodrošinātu sadarbības tīkla pārredzamību un palielinātu patērētāju un sabiedrības kopumā informētību, Komisijai ik pēc diviem gadiem būtu jāsagatavo pārskats par to informāciju, statistikas datiem un norisēm patērētāju tiesību aktu izpildes jomā, kas ir apkopota šajā regulā paredzētās izpildes sadarbības ietvaros, un tas jādara publiski pieejams.
- (43) Plaši izplatīti pārkāpumi būtu jānovērš efektīvi un iedarbīgi. Lai to sasniegtu, būtu jāievieš sistēma, kurā ik pēc diviem gadiem notiek apmaiņa ar izpildes prioritātēm.
- (44) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai noteiktu praktisko un operatīvo kārtību elektroniskās datubāzes darbībai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹.
- (45) Šī regula neskar Savienības nozaru noteikumus, kas paredz sadarbību starp nozaru regulatīvajām iestādēm, vai piemērojamos Savienības nozaru noteikumus par kompensāciju patērētājiem par minēto noteikumu pārkāpumu rezultātā nodarīto kaitējumu. Šī regula neskar arī citas sadarbības sistēmas un tīklus, kas paredzēti Savienības nozaru tiesību aktos. Šī regula sekmē sadarbību un koordināciju starp patērētāju aizsardzības tīklu un regulatīvo struktūru un iestāžu tīkliem, kas izveidoti ar Savienības nozaru tiesību aktiem. Šī regula neskar to, kā dalībvalstīs piemēro pasākumus, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un krimināllietās.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011(2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (46) Šī regula neskar tiesības prasīt individuālu vai kolektīvu kompensāciju, uz ko attiecas valstu tiesību akti, un neparedz minēto prasījumu izpildi.
- (47) Šīs regulas kontekstā būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001¹, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679² un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680³.
- (48) Šī regula neskar piemērojamās Savienības noteikumus par valstu regulatīvo struktūru pilnvarām, kas noteiktas Savienības nozaru tiesību aktos. Attiecīgā gadījumā un kad tas ir iespējams, minētajām struktūrām būtu jāizmanto pilnvaras, kas tām pieejamas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem, lai panāktu, ka tiek izbeigti vai aizliegti pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula, un palīdzētu to izdarīt kompetentajām iestādēm.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

- (49) Šī regula neskar kompetento iestāžu un Eiropas Banku iestādes lomu un pilnvaras attiecībā uz patērētāju kolektīvo ekonomisko interešu aizsardzību jautājumos, kas attiecas uz maksājumu kontu pakalpojumiem un kredītlīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/17/ES¹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/92/ES².
- (50) Ņemot vērā esošos sadarbības mehānismus, kas paredzēti Direktīvā 2014/17/ES un Direktīvā 2014/92/ES, savstarpējās palīdzības mehānisms nebūtu jāpiemēro tiem minēto direktīvu pārkāpumiem, kuri ir Savienībā izdarīti pārkāpumi.
- (51) Šī regula neskar Padomes Regulu Nr. 1³.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītlīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.).

³ Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.).

- (52) Šī regula respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un pastāv dalībvalstu konstitucionālajās tradīcijās. Attiecīgi šī regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem, tostarp tiem, kas attiecas uz vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu. Īstenojot šajā regulā paredzētās minimālās pilnvaras, kompetentajām iestādēm būtu jāpanāk piemērots līdzsvars starp interesēm, ko aizsargā pamattiesības, piemēram, augstu patērētāju aizsardzības līmeni, darījumdarbības brīvību un informācijas brīvību.
- (53) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, sadarbību starp valstu iestādēm, kuras ir atbildīgas par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tās nespēj nodrošināt sadarbību un koordināciju, rīkojoties atsevišķi, bet, ņemot vērā tās teritoriālo tvērumu un darbības jomu attiecībā uz personām, šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (54) Regula (EK) Nr. 2006/2004 tādēļ būtu jāatceļ,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Šī regula paredz nosacījumus, pēc kuriem kompetentās iestādes, ko to dalībvalstis norīkojušas kā atbildīgās par to Savienības tiesību aktu izpildi, kuri aizsargā patērētāju intereses, sadarbojas un koordinē darbības cita ar citu un ar Komisiju, lai panāktu minēto tiesību aktu ievērošanu un nodrošinātu iekšējā tirgus raitu darbību un lai stiprinātu patērētāju ekonomisko interešu aizsardzību.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro Savienībā izdarītiem pārkāpumiem, plaši izplatītiem pārkāpumiem un Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem, pat ja minētie pārkāpumi jau ir beigušies, pirms sākas vai ir pabeigta izpilde.
2. Šī regula neskar Savienības noteikumus par starptautiskajām privāttiesībām, jo īpaši noteikumus, kas attiecas uz tiesu jurisdikciju un piemērojamiem tiesību aktiem.
3. Šī regula neskar to, kā dalībvalstīs piemēro pasākumus, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un krimināllietās, jo īpaši uz Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla darbību.

4. Šī regula neskar to, kā dalībvalstis pilda jebkādas papildu saistības attiecībā uz savstarpēju palīdzību patērētāju kolektīvo ekonomisko interešu aizsardzības jomā, tostarp krimināllietās, ja šādas saistības izriet no citiem tiesību aktiem, tostarp divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.
5. Šī regula neskar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/22/EK¹.
6. Šī regula neskar iespēju veikt turpmākas publiskas vai privātas izpildes darbības saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
7. Šī regula neskar attiecīgos Savienības tiesību aktus, kas ir piemērojami personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi.
8. Šī regula neskar valstu tiesību aktus, kuri ir piemērojami patērētāju kompensēšanai par kaitējumu, kas nodarīts ar tādu Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, kuri aizsargā patērētāju intereses.
9. Šī regula neskar kompetento iestāžu tiesības veikt izmeklēšanas un izpildes darbības pret vairāk nekā vienu tirgotāju par līdzīgiem pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula.
10. Šīs regulas III nodaļu nepiemēro tiem Direktīvu 2014/17/ES un 2014/92/ES pārkāpumiem, kuri ir Savienībā izdarīti pārkāpumi.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/22/EK (2009. gada 23. aprīlis) par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību (OV L 110, 1.5.2009., 30. lpp.).

3. pants
Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "Savienības tiesību akti, kuri aizsargā patērētāju intereses", ir šīs regulas pielikumā uzskaitītās regulas un direktīvas, kā tās transponētas dalībvalstu iekšējā tiesību sistēmā;
- 2) "Savienībā izdarīts pārkāpums" ir jebkura darbība vai bezdarbība, kas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, un kas ir radījusi, rada vai varētu radīt kaitējumu tādu patērētāju kolektīvajām interesēm, kuri dzīvo dalībvalstī, kas nav tā pati dalībvalsts, kurā:
 - a) sākusies vai notikusi attiecīgā darbība vai bezdarbība;
 - b) veic uzņēmējdarbību par darbību vai bezdarbību atbildīgais tirgotājs; vai
 - c) atrodas pierādījumi vai tirgotāja aktīvi, kas attiecas uz šo darbību vai bezdarbību;
- 3) "plaši izplatīts pārkāpums" ir:
 - a) jebkura darbība vai bezdarbība, kas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, un kas ir radījusi, rada vai varētu radīt kaitējumu tādu patērētāju kolektīvajām interesēm, kuri dzīvo vismaz divās dalībvalstīs, no kurām neviena nav tā pati dalībvalsts, kurā:
 - i) sākusies vai notikusi attiecīgā darbība vai bezdarbība;

- ii) veic uzņēmējdarbību par darbību vai bezdarbību atbildīgais tirgotājs; vai
 - iii) atrodas pierādījumi vai tirgotāja aktīvi, kas attiecas uz šo darbību vai bezdarbību; vai
- b) jebkuras darbības vai bezdarbības, kas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, un kas ir radījušas, rada vai varētu radīt kaitējumu patērētāju kolektīvajām interesēm, un kam ir kopīgas iezīmes, tostarp viena un tā pati nelikumīgā prakse, tiek pārkāptas vienas un tās pašas intereses, un ko viens un tas pats tirgotājs vienlaikus izdara vismaz trīs dalībvalstīs;
- 4) "Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums" ir plaši izplatīts pārkāpums, kas ir radījis, rada vai varētu radīt kaitējumu patērētāju kolektīvajām interesēm vismaz divās trešdaļās dalībvalstu, kuru kopējais iedzīvotāju skaits veido vismaz divas trešdaļas no Savienības iedzīvotāju skaita;
- 5) "pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula" ir Savienībā izdarīti pārkāpumi, plaši izplatīti pārkāpumi un Savienības mēroga plaši izplatīti pārkāpumi;
- 6) "kompetentā iestāde" ir jebkura publiska iestāde, kas izveidota valsts, reģionālā vai vietējā līmenī un ko dalībvalsts norīkojusi kā atbildīgo par to Savienības tiesību aktu izpildi, kuri aizsargā patērētāju intereses;
- 7) "vienotais sadarbības birojs" ir publiskā iestāde, ko dalībvalsts norīkojusi kā atbildīgo par to, lai koordinētu šīs regulas piemērošanu minētajā dalībvalstī;

- 8) "norīkotā struktūra" ir struktūra, kam ir likumīgas intereses tādu Savienības tiesību aktu pārkāpumu izbeigšanā vai aizliegšanā, kuri aizsargā patērētāju intereses, un ko norīkojusi dalībvalsts un kam kompetentā iestāde uzdevusi vākt vajadzīgo informāciju un veikt vajadzīgos izpildes pasākumus, kuri minētajai struktūrai pieejami valsts tiesību aktos, lai panāktu, ka pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts, un kas rīkojas minētās kompetentās iestādes vārdā;
- 9) "lūguma iesniedzēja iestāde" ir kompetentā iestāde, kas iesniedz savstarpējas palīdzības lūgumu;
- 10) "lūguma saņēmēja iestāde" ir kompetentā iestāde, kas saņem savstarpējas palīdzības lūgumu;
- 11) "tirgotājs" ir jebkura fiziska persona vai jebkura juridiska persona, gan privāta, gan publiska, kura rīkojas nolūkos, kas ir saistīti ar tās komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, tostarp ar jebkuras citas personas, kas darbojas šīs personas vārdā vai uzdevumā, starpniecību;
- 12) "patērētājs" ir jebkura fiziska persona, kas rīkojas nolūkos, kuri nav saistīti ar viņa komercdarbību, darījumdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- 13) "patērētāja sūdzība" ir ar atbilstīgiem pierādījumiem pamatots apgalvojums, ka tirgotājs ir izdarījis, izdara vai varētu izdarīt to Savienības tiesību aktu pārkāpumu, kuri aizsargā patērētāju intereses;
- 14) "kaitējums patērētāju kolektīvajām interesēm" ir faktiskais vai potenciālais kaitējums, kas nodarīts tādu vairāku patērētāju interesēm, kurus skāruši Savienībā izdarīti pārkāpumi, plaši izplatīti pārkāpumi vai Savienības mēroga plaši izplatīti pārkāpumi;

- 15) "tiešsaistes saskarne" ir jebkura programmatūra, tostarp tīmekļa vietne, tīmekļa vietnes daļa vai lietotne, ko uztur tirgotājs vai kas tiek uzturēta tirgotāja vārdā un kas tiek izmantota kā līdzeklis, lai patērētājiem sniegtu piekļuvi tirgotāja precēm vai pakalpojumiem;
- 16) "kontrolreidi" ir saskaņotas izmeklēšanas patēriņa tirgos, vienlaicīgi veicot koordinētas uzraudzības darbības, lai pārbaudītu, vai tiek ievēroti Savienības tiesību akti, kuri aizsargā patērētāju intereses, vai atklātu to pārkāpumus.

4. pants

Noilguma termiņu paziņošana

Katrs vienotais sadarbības birojs paziņo Komisijai par savā dalībvalstī esošajiem noilguma termiņiem, kas piemērojami 9. panta 4. punktā minētajiem izpildes pasākumiem. Komisija apkopo paziņotos noilguma termiņus un minēto apkopojumu dara pieejamu kompetentajām iestādēm.

II NODAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES UN TO PILNVARAS

5. pants

Kompetentās iestādes un vienotie sadarbības biroji

1. Katra dalībvalsts norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes un vienoto sadarbības biroju, kas atbild par šīs regulas piemērošanu.
2. Šajā regulā paredzētos pienākumus kompetentās iestādes pilda tā, it kā tās darbotos patērētāju vārdā savā dalībvalstī un pašas pēc savas ierosmes.
3. Katrā dalībvalstī vienotais sadarbības birojs ir atbildīgs par to izmeklēšanas un izpildes darbību koordinēšanu, kas saistītas ar pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un ko veic kompetentās iestādes, citas publiskās iestādes, kuras minētas 6. pantā, un attiecīgā gadījumā norīkotās struktūras.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetento iestāžu un vienoto sadarbības biroju rīcībā ir resursi, kas vajadzīgi šīs regulas piemērošanai, tostarp pietiekami budžeta un citi resursi, speciālās zināšanas, procedūras un citi mehānismi.
5. Ja dalībvalsts teritorijā ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, dalībvalsts nodrošina, ka minēto kompetento iestāžu attiecīgie pienākumi ir skaidri definēti un ka tās cieši sadarbojas, lai efektīvi pildītu minētos pienākumus.

6. pants

Sadarbība dalībvalstīs šīs regulas piemērošanas nolūkos

1. Šīs regulas pareizas piemērošanas nolūkos katra dalībvalsts nodrošina, ka tās kompetentās iestādes, citas publiskās iestādes un attiecīgā gadījumā norīkotās struktūras efektīvi sadarbojas cita ar citu.
2. Šā panta 1. punktā minētās citas publiskās iestādes pēc kompetentās iestādes lūguma veic visus nepieciešamos pasākumus, kas tām pieejami valsts tiesību aktos, lai panāktu, ka tiek izbeigti vai aizliegti pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka citām publiskajām iestādēm, kas minētas 1. punktā, ir līdzekļi un pilnvaras, kas vajadzīgas, lai, piemērojot šo regulu, efektīvi sadarbotos ar kompetentajām iestādēm. Minētās citas publiskās iestādes regulāri informē kompetentās iestādes par pasākumiem, kas veikti, piemērojot šo regulu.

7. pants

Norīkoto struktūru loma

1. Attiecīgā gadījumā kompetentā iestāde ("rīkojuma devēja iestāde") norīkotajai struktūrai saskaņā ar valsts tiesību aktiem var dot rīkojumu iegūt vajadzīgo informāciju par pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula, vai veikt nepieciešamos izpildes pasākumus, kas tai pieejami valsts tiesību aktos, lai panāktu minētā pārkāpuma izbeigšanu vai aizliegšanu. Rīkojuma devēja iestāde norīkotajai struktūrai dod rīkojumu tikai tad, ja pēc apspriešanās ar lūguma iesniedzēju iestādi vai pārējām kompetentajām iestādēm, uz kurām attiecas pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, gan lūguma iesniedzēja iestāde, gan lūguma saņēmēja iestāde vai visas attiecīgās kompetentās iestādes ir vienisprātis, ka norīkotā struktūra, visticamāk, iegūs nepieciešamo informāciju vai panāks pārkāpuma izbeigšanu vai aizliegšanu vismaz tikpat efektīvā un iedarbīgā veidā, kā tas būtu izdevies rīkojuma devējai iestādei.
2. Ja lūguma iesniedzēja iestāde vai pārējās kompetentās iestādes, uz kurām attiecas pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, uzskata, ka nav izpildīti 1. punktā izklāstītie nosacījumi, tās nekavējoties rakstiski informē rīkojuma devēju iestādi, izklāstot iemeslus, kas pamato minēto viedokli. Ja rīkojuma devēja iestāde nepiekrīt minētajam viedoklim, tā var jautājumu nodot izskatīšanai Komisijā, kura par šo jautājumu nekavējoties sniedz atzinumu.

3. Rīkojuma devējai iestādei joprojām paliek pienākums vākt nepieciešamo informāciju vai veikt nepieciešamos izpildes pasākumus, ja:
 - a) norīkotajai struktūrai neizdodas iegūt nepieciešamo informāciju vai panākt, ka pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, tiek nekavējoties izbeigts vai aizliegts; vai
 - b) kompetentās iestādes, uz ko attiecas pārkāpums, nav vienisprātis, ka norīkotajai struktūrai var dot rīkojumu, ievērojot 1. punktu.
4. Rīkojuma devēja iestāde veic visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu tādas informācijas izpaušanu, attiecībā uz kuru jāievēro konfidencialitātes noteikumi un noteikumi par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, kas paredzēti 33. pantā.

8. pants

Informācija un saraksti

1. Katra dalībvalsts nekavējoties sniedz Komisijai šādu informāciju un informē par visām tās izmaiņām:
 - a) kompetento iestāžu, vienotā sadarbības biroja, norīkoto struktūru un subjektu, kas izdod ārējos brīdinājumus, ievērojot 27. panta 1. punktu, identitāti un kontaktinformāciju; un
 - b) informāciju par kompetento iestāžu organizatorisko struktūru, pilnvarām un pienākumiem.

2. Komisija savā tīmekļa vietnē uztur un atjaunina publiski pieejamu sarakstu ar kompetentajām iestādēm, vienotajiem sadarbības birojiem, norīkotajām struktūrām un subjektiem, kas izdod ārējos brīdinājumus, ievērojot 27. panta 1. vai 2. punktu.

9. pants

Kompetento iestāžu minimālās pilnvaras

1. Katrai kompetentajai iestādei ir šā panta 3., 4., 6. un 7. punktā izklāstītās minimālās izmeklēšanas un izpildes pilnvaras, kas nepieciešamas šīs regulas piemērošanai un ko tā izmanto saskaņā ar 10. pantu.
2. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis var nolemt nepiešķirt visas pilnvaras katrai kompetentajai iestādei ar noteikumu, ka katru no minētajām pilnvarām var pēc vajadzības saskaņā ar 10. pantu efektīvi īstenot saistībā ar jebkuru pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula.
3. Kompetentajām iestādēm ir vismaz šādas izmeklēšanas pilnvaras:
 - a) pilnvaras piekļūt visiem attiecīgajiem dokumentiem, datiem vai informācijai, kas attiecas uz pārkāpumu, uz kuru attiecas šī regula, – neatkarīgi no veida vai formāta un neatkarīgi no datu nesēja vai vietas, kurā tie tiek glabāti;

- b) pilnvaras prasīt, lai jebkura publiska iestāde, struktūra vai aģentūra to dalībvalstī vai jebkura fiziska persona vai juridiska persona sniedz visu attiecīgo informāciju, datus vai dokumentus – jebkādā veidā vai formātā un neatkarīgi no datu nesēja vai vietas, kurā tie tiek glabāti –, lai konstatētu, vai ir noticis vai notiek pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, un apzinātu šāda pārkāpuma detaļas, tostarp izsekotu finanšu un datu plūsmas, noskaidrotu finanšu un datu plūsmās iesaistīto personu identitāti un noskaidrotu banku kontu informāciju un tīmekļa vietņu īpašniekus;
- c) pilnvaras veikt vajadzīgās pārbaudes uz vietas, tostarp pilnvaras iekļūt visās telpās, teritorijās vai transportlīdzekļos, ko tirgotājs, par kuru notiek pārbaude, izmanto nolūkiem, kas ir saistīti ar tā komercdarbību, darbījumsdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju, vai lūgt citām publiskām iestādēm šādi rīkoties, lai pārbaudītu, izņemtu, izgatavotu vai iegūtu informācijas, datu vai dokumentu kopijas neatkarīgi no datu nesēja; pilnvaras uz vajadzīgo laikposmu un pārbaudei vajadzīgajā apmērā izņemt jebkuru informāciju, datus vai dokumentus; pilnvaras prasīt jebkuram tāda attiecīgā tirgotāja pārstāvim vai darbiniekam, par kuru notiek pārbaude, sniegt paskaidrojumus par faktiem, informāciju, datiem vai dokumentiem, kuri attiecas uz pārbaudes priekšmetu, un fiksēt atbildes;
- d) pilnvaras iegādāties preces vai pakalpojumus, veicot testa pirkumus, vajadzības gadījumā ar citu identitāti, nolūkā atklāt pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula, un iegūt pierādījumus, tostarp pilnvaras pārbaudīt, novērot, pētīt, izjaukt vai testēt preces vai pakalpojumus.

4. Kompetentajām iestādēm ir vismaz šādas izpildes pilnvaras:
- a) pilnvaras pieņemt pagaidu pasākumus, lai novērstu nopietna kaitējuma risku patērētāju kolektīvajām interesēm;
 - b) pilnvaras tiekties panākt vai akceptēt no tirgotāja, kas atbildīgs par pārkāpumu, uz kuru attiecas šī regula, saistības, lai izbeigtu minēto pārkāpumu;
 - c) pilnvaras no tirgotāja, pēc tirgotāja iniciatīvas, saņemt papildu korektīvas saistības par labu patērētājiem, kurus skāris iespējamais pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, vai attiecīgā gadījumā tiekties no tirgotāja panākt saistības piedāvāt adekvātus korektīvos līdzekļus patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums;
 - d) attiecīgā gadījumā pilnvaras, izmantojot piemērotus līdzekļus, informēt patērētājus, kuri apgalvo, ka viņiem tāda pārkāpuma rezultātā, uz ko attiecas šī regula, ir nodarīts kaitējums, par to, kā prasīt kompensāciju, kas paredzēta valsts tiesību aktos;
 - e) pilnvaras rakstiski likt tirgotājam izbeigt pārkāpumus, uz ko attiecas šī regula;
 - f) pilnvaras panākt, lai tiktu izbeigti vai aizliegti pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula;

- g) ja nav pieejami citi efektīvi līdzekļi, ar ko panākt, ka tiek izbeigts vai aizliegts pārkāpums, uz ko attiecas šī regula, un lai novērstu nopietna kaitējuma risku patērētāju kolektīvajām interesēm:
- i) pilnvaras izņemt saturu vai ierobežot piekļuvi tiešsaistes saskarnei, vai likt nepārprotami rādīt brīdinājumu patērētājiem, kad tie piekļūst tiešsaistes saskarnei;
 - ii) pilnvaras likt mitināšanas pakalpojumu sniedzējam izņemt, bloķēt vai ierobežot piekļuvi tiešsaistes saskarnei; vai
 - iii) vajadzības gadījumā pilnvaras likt domēnu reģistriem un reģistrētājiem dzēst pilnībā kvalificētu domēna nosaukumu un ļaut to reģistrēt kompetentajai iestādei;

tostarp lūdzot trešai personai vai citai publiskai iestādei īstenot šādus pasākumus;

- h) pilnvaras piemērot sodus, piemēram, naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un par jebkura lēmuma, rīkojuma, pagaidu pasākuma, tirgotāja saistību vai cita saskaņā ar šo regulu pieņemta pasākuma neizpildi.

Šā punkta h) apakšpunktā minētie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši saskaņā ar to Savienības tiesību aktu prasībām, kas aizsargā patērētāju intereses. Jo īpaši attiecīgos gadījumos pienācīgi ņem vērā konkrētā pārkāpuma raksturu, smagumu un ilgumu.

5. Pilnvaras piemērot sodus, piemēram, naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, attiecas uz visiem to Savienības tiesību aktu pārkāpumiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, ja pielikumā uzskaitītajā attiecīgajā Savienības tiesību aktā ir paredzēti sodi. Tas neskar valstu iestāžu pilnvaras piemērot sodus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, piemēram, administratīvos sodus vai citus naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus, gadījumos, kad pielikumā uzskaitītajos Savienības tiesību aktos sodi nav paredzēti.
6. Kompetentās iestādes ir pilnvarotas pēc pašu iniciatīvas uzsākt izmeklēšanu vai procedūras, lai panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts pārkāpums, uz ko attiecas šī regula.
7. Kompetentās iestādes var publiskot visus galīgos lēmumus, tirgotāja saistības vai rīkojumus, kas pieņemti, ievērojot šo regulu, tostarp publicēt tā tirgotāja identitāti, kas atbildīgs par pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula.
8. Kompetentās iestādes attiecīgā gadījumā var apspriesties ar patērētāju organizācijām, tirgotāju apvienībām, norīkotajām struktūrām vai citām attiecīgām personām par ierosināto saistību efektivitāti tāda pārkāpuma izbeigšanā, uz kuru attiecas šī regula.

10. pants
Minimālo pilnvaru īstenošana

1. Regulas 9. pantā izklāstītās minimālās pilnvaras īsteno vai nu:
 - a) nepastarpināti kompetentās iestādes atbilstoši savai kompetencei;
 - b) attiecīgos gadījumos ar citu kompetento iestāžu vai citu publisko iestāžu palīdzību;
 - c) attiecīgā gadījumā dodot rīkojumu norīkotajām struktūrām; vai arī
 - d) iesniedzot pieteikumu tiesā, kas ir kompetenta pieņemt vajadzīgo lēmumu, tostarp vajadzības gadījumā iesniedzot pārsūdzību, ja pieteikums pieņemt vajadzīgo lēmumu netiek apmierināts.
2. Piemērojot šo regulu, 9. pantā izklāstītās pilnvaras īsteno un izmanto samērīgi un atbilstoši Savienības un valstu tiesību aktiem, tostarp piemērojamajām procesuālajām garantijām un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principiem. Izmeklēšanas un izpildes pasākumi, kas pieņemti, piemērojot šo regulu, atbilst pārkāpumam pret Savienības tiesību aktiem, kuri aizsargā patērētāju intereses, proti, tā raksturam un kopējam faktiskajam vai potenciālajam kaitējumam.

III NODAĻA

SAVSTARPĒJĀS PALĪDZĪBAS MEHĀNISMS

11. pants

Informācijas lūgumi

1. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma bez kavēšanās un jebkurā gadījumā 30 dienu laikā, ja vien nav citas vienošanās, sniedz lūguma iesniedzējai iestādei visu attiecīgo informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu, vai ir noticis vai notiek Savienībā izdarīts pārkāpums, un panāktu šā pārkāpuma izbeigšanu.
2. Lūguma saņēmēja iestāde veic attiecīgo un nepieciešamo izmeklēšanu vai veic citus vajadzīgus vai piemērotus pasākumus, lai savāktu prasīto informāciju. Vajadzības gadījumā šo izmeklēšanu veic, iesaistot citas publiskās iestādes vai norīkotās struktūras.
3. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma var ļaut lūguma iesniedzējas iestādes amatpersonām izmeklēšanas laikā pavadīt lūguma saņēmējas iestādes amatpersonas.

12. pants

Lūgumi veikt izpildes pasākumus

1. Lūguma saņēmēja iestāde pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma, īstenojot 9. pantā izklāstītās pilnvaras un visas papildu pilnvaras, kas tai piešķirtas valsts tiesību aktos, veic visus vajadzīgos un samērīgos izpildes pasākumus, lai panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts Savienībā izdarīts pārkāpums. Lūguma saņēmēja iestāde nosaka attiecīgos izpildes pasākumus, kas nepieciešami, lai panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts Savienībā izdarīts pārkāpums, un tos veic bez kavēšanās un ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc lūguma saņemšanas, ja vien tā nesniedz konkrētus iemeslus minētā laikposma pagarināšanai. Attiecīgā gadījumā lūguma saņēmēja iestāde tirgotājam, kas atbildīgs par Savienībā izdarīto pārkāpumu, piemēro sodus, piemēram, naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus. Lūguma saņēmēja iestāde var no tirgotāja, pēc tirgotāja iniciatīvas, saņemt papildu korektīvas saistības par labu patērētājiem, kurus skāris iespējamais Savienībā izdarītais pārkāpums, vai attiecīgā gadījumā tiekties no tirgotāja panākt saistības piedāvāt adekvātus korektīvos līdzekļus patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums.
2. Lūguma saņēmēja iestāde regulāri informē lūguma iesniedzēju iestādi par veiktajiem soļiem un pasākumiem un par soļiem un pasākumiem, ko tā paredz veikt. Lūguma saņēmēja iestāde izmanto 35. pantā paredzēto elektronisko datubāzi, lai nekavējoties paziņotu lūguma iesniedzējai iestādei, citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par veiktajiem pasākumiem un minēto pasākumu ietekmi uz Savienībā izdarītiem pārkāpumiem, tostarp norādot:
 - a) vai ir piemēroti pagaidu pasākumi;

- b) vai pārkāpums ir izbeigts;
- c) kuri pasākumi ir pieņemti un vai minētie pasākumi ir īstenoti;
- d) apmēru, kādā patērētājiem, kurus skāris iespējamais pārkāpums, ir piedāvātas korektīvas saistības.

13. pants

Savstarpējās palīdzības lūgumu iesniegšanas procedūra

1. Iesniedzot lūgumu sniegt savstarpējo palīdzību, lūguma iesniedzēja iestāde sniedz informāciju, kas vajadzīga, lai lūguma saņēmējai iestādei dotu iespēju izpildīt minēto lūgumu, tostarp visus vajadzīgos pierādījumus, ko var iegūt tikai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī.
2. Lūguma iesniedzēja iestāde savstarpējās palīdzības lūgumus nosūta lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts vienotajam sadarbības birojam un lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts vienotajam sadarbības birojam informācijai. Lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts vienotais sadarbības birojs lūgumus nekavējoties pārsūta attiecīgajai kompetentajai iestādei.
3. Savstarpējās palīdzības lūgumus un visu ar tiem saistīto saziņu veic rakstiski, izmantojot standartizētas veidlapas, un dara zināmus elektroniski, izmantojot 35. pantā paredzēto elektronisko datubāzi.
4. Attiecīgās kompetentās iestādes vienojas par valodām, kas jālieto savstarpējās palīdzības lūgumiem un visai ar tiem saistītajā saziņā.

5. Ja vienošanos par valodām nevar panākt, savstarpējās palīdzības lūgumus sūta lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām un atbildes – lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām. Šādā gadījumā katra kompetentā iestāde ir atbildīga par lūgumu, atbilžu un citu dokumentu, ko tā saņem no otras kompetentās iestādes, vajadzīgajiem tulkojumiem.
6. Lūguma saņēmēja iestāde atbildi sniedz tieši gan lūguma iesniedzējai iestādei, gan lūguma iesniedzējas iestādes un lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstu vienotajiem sadarbības birojiem.

14. pants

Atteikšanās izpildīt savstarpējās palīdzības lūgumu

1. Lūguma saņēmēja iestāde var atteikties izpildīt 11. pantā paredzēto lūgumu sniegt informāciju, ja ir izpildīts viens vai vairāki šādi nosacījumi:
 - a) pēc apspriešanās ar lūguma iesniedzēju iestādi, var secināt, ka lūgtā informācija lūguma iesniedzējai iestādei nav vajadzīga tāpēc, lai konstatētu, vai ir noticis vai notiek Savienībā izdarīts pārkāpums, vai arī lai konstatētu, vai pastāv pamatotas aizdomas, ka tas varētu notikt;
 - b) lūguma iesniedzēja iestāde nepiekrīt tam, ka uz šo informāciju attiecas 33. pantā izklāstītie noteikumi par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu;

- c) lūguma saņēmējas iestādes vai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesu iestādēs jau ir sāкта kriminālizmeklēšana vai tiesvedība pret to pašu tirgotāju par to pašu Savienībā izdarīto pārkāpumu.

2. Lūguma saņēmēja iestāde var atteikties izpildīt 12. pantā paredzēto lūgumu veikt izpildes pasākumus, ja pēc tam, kad tā apspriedusies ar lūguma iesniedzēju iestādi, ir izpildīts viens vai vairāki šādi nosacījumi:

- a) par to pašu Savienībā izdarīto pārkāpumu un pret to pašu tirgotāju jau ir sāкта kriminālizmeklēšana vai tiesvedība vai ir taisīts spriedums, panākts tiesas izlīgums vai izdots tiesas rīkojums lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts tiesu iestādēs;
- b) jau ir sāкта nepieciešamo izpildes pilnvaru izmantošana vai jau ir pieņemts administratīvs lēmums par to pašu Savienībā izdarīto pārkāpumu un pret to pašu tirgotāju lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī nolūkā panākt Savienībā izdarītā pārkāpuma ātru un efektīvu izbeigšanu vai aizliegšanu;
- c) pēc pienācīgas izmeklēšanas lūguma saņēmēja iestāde secina, ka nav noticis Savienībā izdarīts pārkāpums;
- d) lūguma saņēmēja iestāde secina, ka lūguma iesniedzēja iestāde nav sniegusi informāciju, kas ir nepieciešama saskaņā ar 13. panta 1. punktu;

- e) lūguma saņēmēja iestāde ir akceptējusi tirgotāja piedāvātās saistības, lai noteiktā termiņā izbeigtu Savienībā izdarītu pārkāpumu, un minētais termiņš vēl nav pagājis.

Tomēr lūguma saņēmēja iestāde izpilda 12. pantā paredzēto lūgumu veikt izpildes pasākumus, ja pirmās daļas e) apakšpunktā minētajā termiņā tirgotājs akceptētās saistības neizpilda.

3. Lūguma saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi un Komisiju par jebkuru atteikumu izpildīt lūgumu sniegt savstarpēju palīdzību, norādot minētā atteikuma iemeslus.
4. Lūguma iesniedzējas iestādes un lūguma saņēmējas iestādes domstarpību gadījumā vai nu lūguma iesniedzēja iestāde, vai lūguma saņēmēja iestāde var nodot jautājumu izskatīšanai Komisijai, kas par šo jautājumu nekavējoties sniedz atzinumu. Ja jautājums nav nodots izskatīšanai Komisijai, Komisija tik un tā var sniegt atzinumu pēc savas iniciatīvas. Lai sniegtu minēto atzinumu, Komisija var lūgt attiecīgo informāciju un dokumentus, ar kuriem apmainījušās lūguma iesniedzēja un lūguma saņēmēja iestāde.
5. Komisija uzrauga savstarpējās palīdzības mehānisma darbību un to, kā kompetentās iestādes ievēro savstarpējās palīdzības lūgumu procedūras un to izskatīšanas termiņus. Komisijai ir piekļuve savstarpējās palīdzības lūgumiem un informācijai un dokumentiem, ar kuriem apmainījušās lūguma iesniedzēja un lūguma saņēmēja iestāde.
6. Attiecīgā gadījumā Komisija var izdot norādījumus un sniegt konsultācijas dalībvalstīm, lai nodrošinātu savstarpējās palīdzības mehānisma efektīvu un iedarbīgu darbību.

IV NODAĻA

PLAŠI IZPLATĪTU PĀRKĀPUMU UN SAVIENĪBAS MĒROGA PLAŠI IZPLATĪTU PĀRKĀPUMU KOORDINĒTAS IZMEKLĒŠANAS UN IZPILDES MEHĀNISMI

15. pants

Dalībvalstu savstarpējo lēmumu pieņemšanas procedūra

Attiecīgās kompetentās iestādes jautājumos, kas aptverti šajā nodaļā, rīkojas vienprātīgi.

16. pants

Sadarbības vispārīgie principi

1. Ja ir pamatotas aizdomas, ka notiek plaši izplatīts pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums, kompetentās iestādes, uz ko attiecas minētais pārkāpums, un Komisija par to nekavējoties informē cita citu un vienotos sadarbības birojus, uz ko attiecas minētais pārkāpums, izdodot brīdinājumus saskaņā ar 26. pantu.
2. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, koordinē izmeklēšanas un izpildes pasākumus, ko tās veic, lai vērstos pret minētajiem pārkāpumiem. Tās nekavējoties apmainās ar visiem vajadzīgajiem pierādījumiem un informāciju un cita citai un Komisijai sniedz nepieciešamo palīdzību.

3. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, nodrošina, ka tiek vākti visi vajadzīgie pierādījumi un informācija un ka tiek veikti visi izpildes pasākumi, kas vajadzīgi, lai panāktu, ka minētais pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts.
4. Neskarot 2. punktu, šī regula neietekmē valstu izmeklēšanas un izpildes darbības, ko kompetentās iestādes veic par to pašu pārkāpumu, ko izdarījis tas pats tirgotājs.
5. Vajadzības gadījumā kompetentās iestādes var aicināt Komisijas amatpersonas un citas Komisijas pilnvarotas pavadošās personas piedalīties koordinētajā izmeklēšanā, izpildes darbībās un citos pasākumos, kas aptverti šajā nodaļā.

17. pants

Koordinētas rīcības uzsākšana un koordinatora iecelšana

1. Ja pastāv pamatotas aizdomas par plaši izplatītu pārkāpumu, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas minētais pārkāpums, uzsāk koordinētu rīcību, kuras pamatā ir to savstarpēja vienošanās. Par koordinētās rīcības sākšanu nekavējoties paziņo vienotajiem sadarbības birojiem, uz kuriem attiecas minētais pārkāpums, un Komisijai.
2. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas iespējamais plaši izplatītais pārkāpums, vienu kompetento iestādi, uz kuru attiecas iespējamais plaši izplatītais pārkāpums, norīko par koordinatoru. Ja minētās kompetentās iestādes nespēj vienoties par minēto norīkošanu, koordinatora lomu uzņemas Komisija.

3. Ja Komisijai ir pamatotas aizdomas par Savienības mēroga plaši izplatītu pārkāpumu, tā, ievērojot 26. pantu, nekavējoties par to paziņo kompetentajām iestādēm un vienotajiem sadarbības birojiem, uz kuriem attiecas minētais iespējamais pārkāpums. Komisija paziņojumā norāda pamatojumu, kas attaisno iespējamu koordinēto rīcību. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas iespējamais Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, veic pienācīgu izmeklēšanu, balstoties uz informāciju, kas tām ir pieejama vai kam tās viegli var piekļūt. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas iespējamais Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, ievērojot 26. pantu, par šādas izmeklēšanas rezultātiem paziņo pārējām kompetentajām iestādēm, vienotajiem sadarbības birojiem, uz kuriem attiecas minētais pārkāpums, un Komisijai viena mēneša laikā no Komisijas paziņojuma dienas. Ja šāda izmeklēšana atklāj, ka, iespējams, notiek Savienības mēroga plaši izplatīts pārkāpums, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas minētais pārkāpums, sāk koordinēto rīcību un veic pasākumus, kas izklāstīti 19. pantā, kā arī, attiecīgā gadījumā, pasākumus, kas izklāstīti 20. un 21. pantā.
4. Šā panta 3. punktā minēto koordinēto rīcību koordinē Komisija.
5. Kompetentā iestāde pievienojas koordinētajai rīcībai, ja minētās koordinētās rīcības laikā kļūst skaidrs, ka uz kompetento iestādi attiecas plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums.

18. pants

Iemesli atteikties piedalīties koordinētajā rīcībā

1. Kompetentā iestāde var atteikties piedalīties koordinētajā rīcībā jebkura turpmāk minētā iemesla dēļ:
 - a) minētās kompetentās iestādes dalībvalstī attiecībā uz to pašu tirgotāju par to pašu pārkāpumu jau ir sāкта kriminālizmeklēšana vai tiesvedība, ir taisīts spriedums vai ir panākts tiesas izlīgums;
 - b) minētās kompetentās iestādes dalībvalstī pirms 17. panta 3. punktā minētā brīdinājuma izdošanas jau ir sāкта nepieciešamo izpildes pilnvaru izmantošana vai ir pieņemts administratīvs lēmums pret to pašu tirgotāju par to pašu pārkāpumu nolūkā panākt plaši izplatītā pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatītā pārkāpuma ātru un efektīvu izbeigšanu vai aizliegšanu;
 - c) pēc pienācīgas izmeklēšanas kļūst skaidrs, ka iespējamā plaši izplatītā pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatītā pārkāpuma faktiskā vai potenciālā ietekme minētās kompetentās iestādes dalībvalstī ir nenozīmīga un ka minētajai kompetentajai iestādei tādēļ nav jāpieņem nekādi izpildes pasākumi;
 - d) attiecīgais plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums nav noticis minētās kompetentās iestādes dalībvalstī un minētajai kompetentajai iestādei tādēļ nav jāpieņem nekādi izpildes pasākumi;

e) kompetentā iestāde ir akceptējusi par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu atbildīgā tirgotāja piedāvātās saistības, lai izbeigtu minēto pārkāpumu minētās kompetentās iestādes dalībvalstī, un minētās saistības ir izpildītas un minētajai kompetentajai iestādei tādēļ nav jāpieņem nekādi izpildes pasākumi.

2. Ja kompetentā iestāde atsakās piedalīties koordinētajā rīcībā, tā par savu lēmumu nekavējoties informē Komisiju un pārējās kompetentās iestādes un vienotos sadarbības birojus, uz kuriem attiecas plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, norādot tās lēmuma iemeslus un sniedzot jebkādos nepieciešamos pavaddokumentus.

19. pants

Izmeklēšanas pasākumi koordinētās rīcības ietvaros

1. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, nodrošina to, ka izmeklēšana un pārbaudes tiek veiktas efektīvi, iedarbīgi un koordinēti. Tās vienlaicīgi cita ar citu cenšas veikt izmeklēšanu un pārbaudes un tiktāl, ciktāl to atļauj valsts procesuālie tiesību akti, piemērot pagaidu pasākumus.
2. Ja tas ir nepieciešams, var izmantot savstarpējās palīdzības mehānismu, ievērojot III nodaļu, jo īpaši tādēļ, lai vāktu vajadzīgos pierādījumus un citu informāciju no tām dalībvalstīm, kuras nav iesaistītas koordinētajā rīcībā, vai lai nodrošinātu, ka attiecīgais tirgotājs neizvairās no izpildes pasākumiem.

3. Vajadzības gadījumā kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, plaši izplatītā pārkāpuma vai attiecīgā gadījumā Savienības mēroga plaši izplatīta pārkāpuma izmeklēšanas rezultātus un novērtējumu izklāsta kopējā nostājā, par kuru tās vienojas savā starpā.
4. Ja vien kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, nevienojas citādi, koordinators kopējo nostāju dara zināmu tirgotājam, kurš ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu. Tirgotājam, kurš ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, dod iespēju izteikt savu viedokli par kopējā nostājā ietvertajiem jautājumiem.
5. Attiecīgā gadījumā un neskarot 15. pantu vai 33. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus un noteikumus par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, pieņem lēmumu publicēt kopējo nostāju vai tās daļas savās tīmekļa vietnēs un var izziņāt patērētāju organizāciju, tirgotāju apvienību un citu attiecīgo pušu viedokli. Komisija, par to vienojoties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kopējo nostāju vai tās daļas publicē savā tīmekļa vietnē.

20. pants

Saistības koordinētās rīcības ietvaros

1. Pamatojoties uz kopējo nostāju, kas pieņemta, ievērojot 19. panta 3. punktu, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, var aicināt tirgotāju, kas ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, noteiktā termiņā ierosināt saistības, lai izbeigtu minēto pārkāpumu. Tirgotājs var arī pēc savas iniciatīvas ierosināt saistības, lai izbeigtu minēto pārkāpumu, vai piedāvāt korektīvas saistības patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums.
2. Vajadzības gadījumā un neskarot 33. pantā paredzētos konfidencialitātes noteikumus un noteikumus par dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, var par plaši izplatītā pārkāpuma vai Savienības mēroga plaši izplatītā pārkāpuma atbildīgā tirgotāja ierosinātās saistības publicēt savās tīmekļa vietnēs vai, attiecīgā gadījumā, Komisija minētā tirgotāja ierosinātās saistības var publicēt savā tīmekļa vietnē, ja to lūdz attiecīgās kompetentās iestādes. Kompetentās iestādes un Komisija var izzināt patērētāju organizāciju, tirgotāju apvienību un citu attiecīgo pušu viedokli.

3. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, novērtē ierosinātās saistības un novērtējuma rezultātus paziņo tirgotājam, kas ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, un attiecīgā gadījumā, ja tirgotājs ir piedāvājis korektīvas saistības, tās informē patērētājus, kuri apgalvo, ka minētā pārkāpuma rezultātā tiem ir nodarīts kaitējums. Ja saistības ir samērīgas un ir pietiekamas, lai panāktu, ka plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums tiek izbeigts, kompetentās iestādes minētās saistības akceptē un nosaka termiņu, kādā tās ir jāizpilda.
4. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, uzrauga saistību izpildi. Tās jo īpaši nodrošina, ka tirgotājs, kurš ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, regulāri ziņo koordinatoram par sekmēm saistību izpildē. Vajadzības gadījumā kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, var izzināt patērētāju organizāciju un ekspertu viedokļus, lai pārbaudītu, vai tirgotāja spertie soļi atbilst saistībām.

21. pants

Izpildes pasākumi koordinētās rīcības ietvaros

1. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, pret tirgotāju, kas ir atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, savā jurisdikcijā veic visus vajadzīgos izpildes pasākumus, lai panāktu, ka tiek izbeigts vai aizliegts minētais pārkāpums.

Vajadzības gadījumā tās tirgotājam, kas atbildīgs par plaši izplatīto pārkāpumu vai Savienības mēroga plaši izplatīto pārkāpumu, piemēro sodus, piemēram, naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus. Kompetentās iestādes no tirgotāja, pēc tirgotāja iniciatīvas, var saņemt papildu korektīvas saistības par labu patērētājiem, kurus skāris iespējamais plaši izplatītais pārkāpums vai iespējamais Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums, vai attiecīgā gadījumā var tiekties no tirgotāja panākt saistības piedāvāt adekvātus korektīvos līdzekļus patērētājiem, kurus skāris minētais pārkāpums.

Izpildes pasākumi ir jo īpaši piemēroti tad, ja:

- a) ir nepieciešama tūlītēja izpildes darbība, lai panāktu, ka pārkāpums tiek ātri un efektīvi izbeigts vai aizliegts;
- b) ir maz ticams, ka pārkāpums tiks izbeigts to saistību rezultātā, kuras ierosinājis par pārkāpumu atbildīgais tirgotājs;
- c) par pārkāpumu atbildīgais tirgotājs līdz noteiktā termiņa beigām, kuru noteikušas attiecīgās kompetentās iestādes, nav ierosinājis saistības;

- d) saistības, ko ierosinājis par pārkāpumu atbildīgais tirgotājs, ir nepietiekamas, lai nodrošinātu pārkāpuma izbeigšanu vai, attiecīgā gadījumā, sniegtu korektīvo līdzekli patērētājiem, kuriem ar pārkāpumu ir nodarīts kaitējums; vai
 - e) par pārkāpumu atbildīgais tirgotājs 20. panta 3. punktā minētajā termiņā nav izpildījis saistības, lai izbeigtu pārkāpumu, vai, attiecīgā gadījumā, nodrošinājis korektīvo līdzekli patērētājiem, kuriem ar pārkāpumu ir nodarīts kaitējums;
2. Izpildes pasākumus, ievērojot 1. punktu, veic efektīvi, iedarbīgi un koordinēti, lai panāktu, ka plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums tiek izbeigts vai aizliegts. Kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, izpildes pasākumus dalībvalstīs, uz kurām attiecas minētais pārkāpums, cenšas veikt vienlaikus.

22. pants

Koordinētās rīcības izbeigšana

1. Koordinēto rīcību izbeidz, ja kompetentās iestādes, uz kurām attiecas koordinētā rīcība, secina, ka plaši izplatītais pārkāpums vai Savienības mēroga plaši izplatītais pārkāpums ir izbeigts vai ir ticis aizliegts visās attiecīgajās dalībvalstīs vai ka šāds pārkāpums nav izdarīts.
2. Koordinators par koordinētās rīcības izbeigšanu nekavējoties paziņo Komisijai un attiecīgā gadījumā to dalībvalstu kompetentajām iestādēm un vienotajiem sadarbības birojiem, uz kurām attiecas koordinētā rīcība.

23. pants

Koordinatora uzdevumi

1. Koordinators, kas iecelts saskaņā ar 17. vai 29. pantu, jo īpaši:
 - a) nodrošina, lai visas attiecīgās kompetentās iestādes un Komisija atkarībā no gadījuma tiktu pienācīgi un savlaicīgi informētas par izmeklēšanas vai izpildes darbību sekmēm un tiktu informētas par jebkādiem paredzamajiem nākamajiem soļiem un pasākumiem, kas jāpieņem;
 - b) koordinē un uzrauga izmeklēšanas pasākumus, kurus saskaņā ar šo regulu veic attiecīgās kompetentās iestādes;
 - c) koordinē visu nepieciešamo dokumentu sagatavošanu un sadali starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm un Komisiju;
 - d) uztur kontaktus ar tirgotāju un citām personām, uz ko, atkarībā no gadījuma, attiecas izmeklēšanas vai izpildes pasākumi, ja vien attiecīgās kompetentās iestādes un koordinators nav vienojušies citādi;
 - e) attiecīgos gadījumos koordinē attiecīgo kompetento iestāžu veiktu novērtēšanu, apspriešanos un uzraudzību, kā arī citus soļus, kas nepieciešami, lai apstrādātu un izpildītu attiecīgo tirgotāju ierosinātās saistības;
 - f) attiecīgos gadījumos koordinē attiecīgo kompetento iestāžu pieņemtos izpildes pasākumus;
 - g) koordinē savstarpējās palīdzības lūgumus, kurus attiecīgās kompetentās iestādes iesniedz, ievērojot III nodaļu.

2. Koordinators nav atbildīgs par attiecīgo kompetento iestāžu darbību vai bezdarbību, kad tās izmanto 9. pantā noteiktās pilnvaras.
3. Ja koordinētā rīcība attiecas uz 2. panta 10. punktā minēto Savienības tiesību aktu plaši izplatītiem pārkāpumiem vai Savienības mēroga plaši izplatītiem pārkāpumiem, koordinators uzaicina Eiropas Banku iestādi rīkoties kā novērotājam.

24. pants

Valodu lietošanas kārtība

1. Attiecīgās kompetentās iestādes vienojas par to, kādas valodas kompetentās iestādes lieto paziņojumos, kā arī visā citā saziņā, ko aptver šī nodaļa un kas saistīta ar koordinēto rīcību un kontrolreidiem.
2. Ja attiecīgās kompetentās iestādes vienošanos nevar panākt, paziņojumi un cita saziņa tiek nosūtīta tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kura sniedz paziņojumu vai veic citu saziņu. Minētajā gadījumā, ja vajadzīgs, katra attiecīgā kompetentā iestāde ir atbildīga par to paziņojumu, saziņas un citu dokumentu tulkošanu, ko tā saņem no citām kompetentajām iestādēm.

25. pants

Valodu lietošanas kārtība saziņai ar tirgotājiem

Šajā nodaļā izklāstīto procedūru nolūkā tirgotājam ir tiesības sazināties tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā tas veic uzņēmējdarbību vai dzīvo.

V NODAĻA

SAVIENĪBAS MĒROGA PASĀKUMI

26. pants

Brīdinājumi

1. Kompetentā iestāde nekavējoties paziņo Komisijai, citām kompetentajām iestādēm un vienotajiem sadarbības birojiem par jebkādām pamatotām aizdomām, ka tās teritorijā notiek pārkāpums, uz ko attiecas šī regula un kas var ietekmēt patērētāju intereses citās dalībvalstīs.
2. Komisija nekavējoties paziņo attiecīgajām kompetentajām iestādēm un vienotajiem sadarbības birojiem par jebkādām pamatotām aizdomām, ka ir noticis pārkāpums, uz ko attiecas šī regula.
3. Paziņojot, proti, izdodot brīdinājumu, saskaņā ar 1. un 2. punktu, kompetentā iestāde vai Komisija sniedz informāciju par iespējamo pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula, un jo īpaši, ja tāda ir pieejama, šādu:
 - a) tās darbības vai bezdarbības apraksts, kas veido pārkāpumu;
 - b) ziņas par produktu vai pakalpojumu, uz ko attiecas pārkāpums;
 - c) to dalībvalstu nosaukumi, kuras pārkāpums skar vai varbūt skar;
 - d) tā tirgotāja vai to tirgotāju identitāte, kas ir atbildīgi par pārkāpumu vai par ko ir aizdomas, ka tas vai tie ir atbildīgi par pārkāpumu;

- e) iespējamās rīcības juridiskais pamats, atsaucoties uz valsts tiesību aktiem un attiecīgajiem to Savienības tiesību aktu noteikumiem, kas uzskaitīti pielikumā;
- f) jebkādu juridisku procedūru, izpildes pasākumu vai citu pasākumu, kas tiek veikti attiecībā uz pārkāpumu, apraksts, datumi un ilgums, kā arī to statuss;
- g) to kompetento iestāžu identitātes, kas ierosina juridiskas procedūras un veic citus pasākumus.

4. Izdodot brīdinājumu, kompetentā iestāde var lūgt kompetentās iestādes un attiecīgos vienotos sadarbības birojus citās dalībvalstīs un Komisiju vai Komisija var lūgt kompetentās iestādes un attiecīgos vienotos sadarbības birojus citās dalībvalstīs, balstoties uz informāciju, kas ir pieejama, respektīvi, attiecīgajām kompetentajām iestādēm vai Komisijai vai kam tās var viegli piekļūt, pārbaudīt, vai minēto citu dalībvalstu teritorijā notiek līdzīgi iespējami pārkāpumi, vai arī pārbaudīt, vai minētajās citās dalībvalstīs pret šādiem pārkāpumiem jau ir veikti kādi izpildes pasākumi. Minētās citu dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisija uz lūgumu atbild nekavējoties.

27. pants

Ārējie brīdinājumi

1. Katra dalībvalsts, izņemot gadījumu, ja tā rīkoties būtu nepamatoti, norīkotajām struktūrām, Eiropas Patērētāju centriem, patērētāju organizācijām un apvienībām un, vajadzības gadījumā, tirgotāju apvienībām, kam ir vajadzīgās speciālās zināšanas, piešķir pilnvaras izdot brīdinājumu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai par iespējamiem pārkāpumiem, uz kuriem attiecas šī regula, un sniegt tiem pieejamo 26. panta 3. punktā paredzēto informāciju ("ārējais brīdinājums"). Katra dalībvalsts Komisijai nekavējoties paziņo minēto subjektu sarakstu un par jebkādām tā izmaiņām.
2. Komisija, apspriedusies ar dalībvalstīm, piešķir apvienībām, kas pārstāv patērētāju un, attiecīgā gadījumā, tirgotāju intereses Savienības līmenī, pilnvaras izdot ārēju brīdinājumu.
3. Kompetentajām iestādēm nav pienākuma, reaģējot uz ārēju brīdinājumu, uzsākt procedūru vai veikt kādas citas darbības. Subjekti, kas izdod ārējos brīdinājumus, nodrošina, ka sniegtā informācija ir pareiza, aktuāla un precīza, un, ja nepieciešams, nekavējoties izlabo paziņoto informāciju vai izņem to.

28. pants

Citas informācijas apmaiņa, kas ir svarīga pārkāpumu atklāšanai

Ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķu sasniegšanai, kompetentās iestādes, izmantojot 35. pantā minēto elektronisko datubāzi, nekavējoties paziņo Komisijai un attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm par visiem pasākumiem, kurus tās veikušas, lai savā jurisdikcijā vērstos pret pārkāpumu, uz ko attiecas šī regula, ja tām ir aizdomas, ka attiecīgais pārkāpums var ietekmēt patērētāju intereses citās dalībvalstīs.

29. pants

Kontrolreidi

1. Kompetentās iestādes var nolemt veikt kontrolreidus, lai pārbaudītu to Savienības tiesību aktu ievērošanu, kuri aizsargā patērētāju intereses, vai lai konstatētu to pārkāpumus. Ja vien iesaistītās kompetentās iestādes nevienojas citādi, kontrolreidus koordinē Komisija.
2. Veicot kontrolreidus, iesaistītās kompetentās iestādes var izmantot 9. panta 3. punktā noteiktās izmeklēšanas pilnvaras un jebkādas citas pilnvaras, kas tām piešķirtas ar valsts tiesību aktiem.
3. Kompetentās iestādes var aicināt norīkotās struktūras, Komisijas amatpersonas un citas Komisijas pilnvarotas pavadošās personas piedalīties kontrolreidos.

30. pants

Citu pasākumu, ar kuriem veicina izmeklēšanu un izpildi, koordinēšana

1. Ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķa sasniegšanai, dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par savām darbībām šādās jomās:
 - a) šīs regulas piemērošanā iesaistīto amatpersonu mācības;
 - b) datu par patērētāju sūdzībām vākšana, klasifikācija un apmaiņa;
 - c) amatpersonu tīklu izveide konkrētās nozarēs;
 - d) informācijas un saziņas līdzekļu izstrāde; un
 - e) attiecīgā gadījumā ar šīs regulas piemērošanu saistītu standartu, metodoloģiju un pamatnostādņu izstrāde.
2. Ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķa sasniegšanai, dalībvalstis var koordinēt un kopīgi rīkot darbības jomās, kas minētas 1. punktā.

31. pants

Amatpersonu apmaiņa starp kompetentajām iestādēm

1. Sadarbības uzlabošanas nolūkā kompetentās iestādes var piedalīties amatpersonu no citām dalībvalstīm apmaiņas shēmās. Kompetentās iestādes veic pasākumus, kas nepieciešami, lai amatpersonas no citām dalībvalstīm varētu efektīvi piedalīties kompetentās iestādes pasākumos. Tālab minētās amatpersonas tiek pilnvarotas veikt pienākumus, ko tām uztic uzņēmēja kompetentā iestāde saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Apmaiņas laikā amatpersonu civiltiesiskā un krimināltiesiskā atbildība ir tāda pati kā uzņēmējas kompetentās iestādes amatpersonām. Amatpersonas no citām dalībvalstīm ievēro profesionālos standartus un uzņēmējas kompetentās iestādes atbilstošos iekšējās kārtības noteikumus. Minētie noteikumi jo īpaši nodrošina personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, procesuālo taisnīgumu un 33. pantā paredzēto noteikumu par konfidencialitāti un dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu pienācīgu ievērošanu.

32. pants

Starptautiskā sadarbība

1. Ciktāl tas vajadzīgs šīs regulas mērķa sasniegšanai, lai aizsargātu patērētāju intereses, jomās, uz kurām attiecas šī regula, Savienība sadarbojas ar trešām valstīm un ar kompetentajām starptautiskām organizācijām. Savienība un attiecīgās trešās valstis var slēgt nolīgumus, kas paredz sadarbības kārtību, tostarp savstarpējas palīdzības mehānisma izveidi, apmaiņu ar konfidenciālu informāciju un personāla apmaiņas programmas.
2. Nolīgumos, kas starp Savienību un trešām valstīm noslēgti par sadarbību un savstarpēju palīdzību patērētāju interešu aizsardzības un stiprināšanas nolūkā, tiek ievēroti attiecīgie datu aizsardzības noteikumi, kas piemērojami personas datu nosūtīšanai trešām valstīm.

3. Kad kompetentā iestāde no kādas trešās valsts iestādes saņem informāciju, kas varētu būt svarīga citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tā šo informāciju dara zināmu minētajām kompetentajām iestādēm, ciktāl šādi rīkoties tai atļauj jebkādi piemērojamie divpusējie palīdzības nolīgumi ar minēto trešo valsti un ciktāl minētā informācija ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.
4. Kompetentā iestāde informāciju, ko dara zināmu saskaņā ar šo regulu, var darīt zināmu arī trešās valsts iestādei saskaņā ar divpusēju palīdzības nolīgumu, kas noslēgts ar minēto trešo valsti, ar noteikumu, ka ir saņemts tās kompetentās iestādes apstiprinājums, kura sākotnēji darīja zināmu minēto informāciju, un ar noteikumu, ka tas ir saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.

VI NODAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI

33. pants

Informācijas izmantošana un izpaušana, dienesta noslēpums un komercnoslēpums

1. Informāciju, ko, piemērojot šo regulu, vāc kompetentās iestādes un Komisija vai ko dara zināmu kompetentajām iestādēm un Komisijai, izmanto vienīgi tālab, lai nodrošinātu to Savienības tiesību aktu ievērošanu, kuri aizsargā patērētāju intereses.
2. Informāciju, kas minēta 1. punktā, apstrādā konfidenciali un izmanto un izpauž, tikai pienācīgi ņemot vērā fiziskas personas vai juridiskas personas komerciālās intereses, tostarp tās, kas ir saistītas ar tirdzniecības noslēpumiem un intelektuālo īpašumu.
3. Tomēr kompetentās iestādes, apspriedušās ar kompetento iestādi, kura sniegusi informāciju, var izpaust šādu informāciju, kas vajadzīga, lai:
 - a) pierādītu pārkāpumus, uz kuriem attiecas šī regula; vai
 - b) panāktu, ka tiek izbeigti vai aizliegti pārkāpumi, uz kuriem attiecas šī regula.

34. pants

Pierādījumu un izmeklēšanas secinājumu izmantošana

Kompetentās iestādes var kā pierādījumus izmantot jebkādu paziņoto informāciju, dokumentus, secinājumus, pārskatus, apliecinātas kopijas vai ziņas tāpat kā līdzīgus dokumentus, kas iegūti savā dalībvalstī, neatkarīgi no datu nesēja.

35. pants

Elektroniska datubāze

1. Komisija izveido un uztur elektronisku datubāzi visai saziņai starp kompetentajām iestādēm, vienotajiem sadarbības birojiem un Komisiju saskaņā ar šo regulu. Minētajā elektroniskajā datubāzē glabā un apstrādā visu informāciju, kas tiek nosūtīta ar elektroniskās datubāzes palīdzību. Minētā datubāze ir tieši pieejama kompetentajām iestādēm, vienotajiem koordinācijas birojiem un Komisijai.
2. Elektroniskajā datubāzē glabā un apstrādā informāciju, ko sniedz subjekti, kuri izdod ārēju brīdinājumu, ievērojot 27. panta 1. vai 2. punktu. Tomēr minētajiem subjektiem nav piekļuves minētajai datubāzei.
3. Ja kompetentā iestāde, norīkotā struktūra vai subjekts, kas izdod ārēju brīdinājumu, ievērojot 27. panta 1. vai 2. punktu, konstatē, ka brīdinājums par pārkāpumu, ko tas izdevis, ievērojot 26. vai 27. pantu, vēlāk ir izrādījies nepamatots, tas minēto brīdinājumu atsauc. Komisija nekavējoties izņem attiecīgo informāciju no datubāzes un informē puses par minētās izņemšanas iemesliem.

Ar pārkāpumu saistītos datus elektroniskajā datubāzē glabā ne ilgāk kā nepieciešams tiem nolūkiem, kādos tie tika vākti un apstrādāti, bet neglabā ilgāk kā piecus gadus pēc dienas, kad:

- a) lūguma saņēmēja iestāde, ievērojot 12. panta 2. punktu, paziņo Komisijai, ka Savienībā izdarīts pārkāpums ir beidzies;
 - b) koordinators, ievērojot 22. panta 1. punktu, paziņo par koordinētās rīcības izbeigšanu; vai
 - c) informācija ir ievadīta datubāzē – visos pārējos gadījumos.
4. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka praktiskos un operacionālos pasākumus elektroniskās datubāzes darbībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 38. panta 2. punktā.

36. pants

Atteikšanās no izdevumu atlīdzināšanas

- 1. Dalībvalstis atsakās no jebkādām prasībām par tādu izdevumu atlīdzināšanu, kuri radušies, piemērojot šo regulu.
- 2. Neatkarīgi no 1. punkta, attiecībā uz 12. pantā paredzētajiem lūgumiem veikt izpildes pasākumus lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts paliek atbildīga lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts priekšā par jebkādām izmaksām un zaudējumiem, kas radušies tādu pasākumu rezultātā, ko tiesa ir noraidījusi un atzinusi par nepamatotiem, ciktāl tas attiecas uz konkrēto pārkāpumu pēc būtības.

37. pants
Izpildes prioritātes

1. Līdz ... [divi gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] un pēc tam ik pēc diviem gadiem dalībvalstis cita ar citu un ar Komisiju apmainās ar informāciju par savām izpildes prioritātēm saistībā ar šīs regulas piemērošanu.

Šāda informācija ietver:

- a) informāciju par tirgus tendencēm, kas varētu ietekmēt patērētāju intereses attiecīgajā dalībvalstī un citās dalībvalstīs;
- b) pārskatu par darbībām, kas veiktas saskaņā ar šo regulu pēdējos divos gados, un jo īpaši pārskatu par izmeklēšanas un izpildes pasākumiem, kas attiecas uz plaši izplatītiem pārkāpumiem;
- c) statistikas datus, ar kuriem notikusi apmaiņa ar 26. pantā minētajiem brīdinājumiem;
- d) provizoriskās prioritārās jomas attiecīgajā dalībvalstī nākamajiem diviem gadiem to Savienības tiesību aktu izpildei, kuri aizsargā patērētāju intereses; un
- e) ierosinātās prioritārās jomas Savienības mērogā nākamajiem diviem gadiem to Savienības tiesību aktu izpildei, kuri aizsargā patērētāju intereses;

2. Neskarot 33. pantu, Komisija ik pēc diviem gadiem sagatavo pārskatu par informāciju, kas minēta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, un to dara publiski pieejamu. Komisija par to informē Eiropas Parlamentu.
3. Gadījumos, kad divu gadu laikā pēc tam, kad pēdējo reizi iesniegta informācija par to izpildes prioritātēm, būtiski mainās apstākļi vai tirgus apstākļi, dalībvalstis atjaunina savas izpildes prioritātes un attiecīgi informē citas dalībvalstis un Komisiju.
4. Komisija apkopo izpildes prioritātes, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šā panta 1. punktu, un katru gadu sniedz ziņojumu 38. panta 1. punktā minētajai komitejai, lai sekmētu saskaņā ar šo regulu veikto darbību sakārtošanu prioritārā secībā. Komisijas ar dalībvalstīm apmainās ar paraugpraksi un kritērijiem, jo īpaši nolūkā izstrādāt spēju veidošanas pasākumus.

VII NODAĻA

NOSLĒGUMA NOTEIKUMI

38. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

39. pants

Paziņojumi

Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus visus to savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, kā arī to nolīgumu tekstu, ko tās noslēdz jautājumos, uz kuriem attiecas šī regula, izņemot nolīgumus, kuros aplūkoti individuāli gadījumi.

40. pants

Ziņošana

1. Līdz ... [pieci gadi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas] Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

2. Minētajā ziņojumā iekļauj šīs regulas piemērošanas novērtējumu, kurā ietver izvērtējumu par to Savienības tiesību aktu izpildes efektivitāti, kuri aizsargā patērētāju intereses, saskaņā ar šo regulu, jo īpaši attiecībā uz kompetento iestāžu pilnvarām, kas paredzētas 9. pantā, jo īpaši kopā ar analīzi par to, kā galvenajos patēriņa tirgos, kas saistīti ar pārrobežu tirdzniecību, ir attīstījusies to Savienības tiesību aktu ievērošana no tirgotāju puses, kuri aizsargā patērētāju intereses.

Minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu.

41. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 2006/2004 atceļ no ... [24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

42. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no ... [24 mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...,

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

PIELIKUMS

3. panta 1. punktā minētās direktīvas un regulas

1. Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.).
2. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/6/EK (1998. gada 16. februāris) par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas (OV L 80, 18.3.1998., 27. lpp.).
3. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/44/EK (1999. gada 25. maijs) par dažiem patēriņa preču pārdošanas aspektiem un saistītajām garantijām (OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.).
4. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).
5. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.): 86.–100. pants.
6. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.): 13. pants.

7. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/65/EK (2002. gada 23. septembris) par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 90/619/EEK un Direktīvās 97/7/EK un 98/27/EK (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).
8. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 17.2.2004., 1. lpp.).
9. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).
10. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu (OV L 204, 26.7.2006., 1. lpp.).
11. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/114/EK (2006. gada 12. decembris) par maldinošu un salīdzinošu reklāmu (OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.): 1. pants, 2. panta c) punkts un 4.–8. pants.

12. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12. 2006., 36. lpp.): 20. pants.
13. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1371/2007 (2007. gada 23. oktobris) par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem (OV L 315, 3.12. 2007., 14. lpp.).
14. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV L 133, 22.5.2008., 66. lpp.).
15. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (OV L 293, 31.10.2008., 3. lpp.): 22., 23. un 24. pants.
16. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/122/EK (2009. gada 14. janvāris) par patērētāju aizsardzību attiecībā uz dažiem aspektiem, kas saistīti ar daļlaika lietojuma tiesībām, ilgtermiņa brīvdienų produktiem, tālākpārdošanas un apmaiņas līgumiem (OV L 33, 3.2.2009., 10. lpp.).
17. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.): 9., 10., 11. pants un 19.–26. pants.

18. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2010 (2010. gada 24. novembris) par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 334, 17.12.2010., 1. lpp.).
19. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 181/2011 (2011. gada 16. februāris) par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 55, 28.2.2011., 1. lpp).
20. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).
21. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Direktīva par patērētāju SAI) (OV L 165, 18.6.2013., 63. lpp.): 13. pants.
22. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 524/2013 (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu izšķiršanu tiešsaistē un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Regula par patērētāju SIT)(OV L 165, 18.6.2013., 1. lpp.): 14. pants.

23. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/17/ES (2014. gada 4. februāris) par patērētāju kredītlīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza Direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 60, 28.2.2014., 34. lpp.): 10., 11., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 21., 22., 23. pants, 10 nodaļa un I un II pielikums.
24. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/92/ES (2014. gada 23. jūlijs) par maksājumu kontu tarifu salīdzināmību, maksājumu kontu maiņu un piekļuvi maksājumu kontiem ar pamatfunkcijām (OV L 257, 28.8.2014., 214. lpp.): 3.–18. pants un 20. panta 2. punkts.
25. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (OV L 326, 11.12.2015., 1. lpp.).
26. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1128 (2017. gada 14. jūnijs) par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību iekšējā tirgū (OV L 168, 30.6.2017., 1. lpp.).
-